

Dr MICHAŁO ZAGULSKIJ
(1960–2002)

Dr Michaiło Zagulskij (Mikhailo Zahulsky) urodził się 8 sierpnia 1960 r. w miejscowości Pidhissja w Złokhywskim Rejonie na Ukrainie. W latach 1977–1982 studiował na Wydziale Biologii Państwowego Uniwersytetu im. I. Franki we Lwowie, gdzie specja-

lizował się w zakresie botaniki. Od 1982 r. pracował na tej uczelni, najpierw na stanowisku inżyniera (1982–1992), a od 1992 r. starszego pracownika naukowego. W dniu 17 II 1995 r. uzyskał stopień naukowy doktora na podstawie rozprawy: „Rozmieszczenie, struktura populacji i ochrona storczyków (*Orchidaceae* Juss.) zachodnich regionów Ukrainy” (tytuł w polskim tłumaczeniu). Od 1999 r. był kierownikiem uniwersyteckiego Herbarium, a w okresie 1995–1997 sprawował funkcję prodziekana Wydziału Biologii Uniwersytetu im. I. Franki.

Główny nurt zainteresowań naukowych M. Zagulskiego obejmował zagadnienia taksonomii, fitogeografii, ekologii i ochrony storczyków, na terenie zachodniej Ukrainy, zwłaszcza Karpat. Pasjonowała go również historia botaniki, a szczególnie bogata działalność polskich przyrodników związanych z dawnym Uniwersytetem Lwowskim. Wiele miejsca w swojej działalności poświęcił zielnikom dokumentującym dawne i współczesne badania florystyczne i taksonomiczne. Z polskimi botanikami zaczął współpracować w latach osiemdziesiątych XX w., uczestnicząc w wielu konferencjach, spotkaniach i mniej lub bardziej oficjalnych wyjazdach terenowych naszych przyrodników na Ukrainę, gdzie był nieocenionym i bardzo życzliwym przewodnikiem.

Opublikował ponad 80 prac, które ogłaszał na łamach rosyjskich, ukraińskich, a także m.in. polskich i niemieckich periodyków naukowych. Na liście jego publikacji jest kilka poloników. Są to krótkie artykuły o ukraińskich śladach działalności Antoniego Rehmmana przygotowane wspólnie z krakowskimi współautorami (R. Ochryń, 1999 oraz A. Zemanek, 2001), a także florystyczny przewodnik ekspedycji „Podolia 2000” opracowany wraz z U. Bielczykiem, K. Zarzyckim i ukraińskimi kolegami. W *Wiadomościach Botanicznych* opublikował portrety botaników polskich, ze zbiorów fotografii zachowanych we lwowskim Herbarium: Eustachego Wołoszczaka (1999), Antoniego Żmudy (2001) i Stefana Jentysa (2002 – w bieżącym numerze). Kopie zdjęć przekazał do Muzeum Botanicznego i Pracowni Historii Botaniki im. J. Dyakowskiej w Ogrodzie Botanicznym Instytutu Botaniki UJ.

Przejawem dynamicznej aktywności M. Zagulskiego był udział w wielu krajowych i międzynarodowych konferencjach, m.in. w Moskwie (1988), Wrocławiu (1996), Krakowie (1998), Włodawie (1998), Paryżu (1999) i Dreźnie (2001). Przebywał też w Polsce na kilku krótkoterminowych stażach naukowych: w Uniwersytecie im. M. Curie-Skłodowskiej w Lublinie (1998), Instytucie Botaniki im. W. Szafera PAN w Krakowie (1998–1999) oraz w Uniwersytecie War-

(fot./phot. Ł. Wilk)

szawskim (2001). W 2002 r. planował trzymiesięczny pobyt w Instytucie Botaniki UJ w Krakowie, dzięki uzyskaniu stypendium z Funduszu Królowej Jadwigi UJ. Niestety, wyjazd ten nie doszedł do skutku.

W dniu 21 stycznia 2002 r. dr Michaiło Zagulskij uległ wypadkowi na jednej z lwowskich ulic. Ciężko ranny, został przewieziony do szpitala, ale nie odzyskał już przytomności. Zmarł 27 stycznia 2002 r. we Lwowie. Osierocił żonę i dwoje dzieci. W naszej pamięci pozostanie zawsze jako człowiek otwarty i wesoły, pełen energii i optymizmu. Pracując w bardzo ciężkich warunkach, jakby na przekór trudnościom potrafił wiele zrobić, i do tego jeszcze zaraził otoczenie siłą swego entuzjazmu. Przypominał w tym dawnych, „niedzisiejszych” florystów, których działalnością tak się pasjonował.

Alicja ZEMANEK